

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת תרומה
תשפ"ג

גליון
א'

מבוא

ממאה שיעורים, ובנוסף מוסר ראש הישיבה כל יום אחרי השיעור בדף היומי כמה דקות חיזוק למלמדים.

בעקבות כך אנו מתחילים בעזרת השם להוציא לאור את הגליון השבועי "שיעורי חינוך מראש הישיבה שליט"א", שבו יוגש כל שבוע לקט דרשות וחיזוק, לצד מכתבים בעניני חינוך.

יעזור הקדוש ברוך הוא שהגליון יפעל את הפעולה הראויה, שנוכל לחנך את בנינו בדרך התורה, בדרכם של הצדיקים הקדושים זכותם יגן עלינו.

בשבח והודאה להשם יתברך מגישים אנו את הגליון החדש העשיר בתוכן "שיעורי חינוך מראש הישיבה שליט"א", המכיל אוצר של עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות.

שמו של ראש הישיבה שליט"א כבר נודע לתהילה בקרב מלמדים ומחנכים רבים מכל העולם כולו אשר מפנים את שאלותיהם וספיקותיהם, ומבקשים לקבל הדרכות ועצות בעניני חינוך מראש הישיבה, וראש הישיבה עונה לכל השאלות במכתביו, כמו כן מוסר ראש הישיבה שיעור שבועי של התחזקות למחנכים ומחנכות, שעד עכשיו כבר מגיע מספרם למעלה

שיעורי חינוך

יום ראשון פרשת וארא תשפ"ג בעיה"ק ירושלים תוכב"א

הבקשה שלו, כי אין מקום בלב לבקשה שלו.

יכול לקרות אצל מחנכים מבלי משים, באים לתלמוד תורה ילדים פחות מסודרים עם פחות חן ואינם מושכים את הלב של המחנך, וכשהמחנך קצת מותש ועצבני, הוא מוציא את זה על הילדים מסוג זה, ולעומת זאת הילדים החינניים - לא קולטים שהם מפריעים, ולא קולטים שהם מגיעים באיחור, כי יש להם חן.

ולכן צריכים להיזהר מאוד שלא להפלות בין הילדים, שכל הילדים יקבלו מילים טובות, שכל הילדים יקבלו את אותו 'בוקר טוב', את אותו 'חיוך', ואת אותן 'מתנות'.

התבודדות על כל ילד

השבוע ראיתי מכתב ב"אשר בנחל" מהשנים הראשונות שנכנסו לגור ב'יבנאל', כותב מוהרא"ש זכותו יגן עלינו למלמד: "תתבודד בכל יום על כל ילד דקה" בכל יום לפני שאתה נכנס לכתה תעשה התבודדות, ותבקש מהשם

המשך בעמוד ב' <<<

טובים ומסודרים, יכול להיות שהם משחקים משחק יפה. אברך שצועק בתפילה, יכול להיות שבבית הוא גם צועק על הילדים... האישה שמקבלת יפה את פניה של כל אחת ומחייכת לכל אחת בעזרת נשים, יכול להיות שבביתה אין לה סבלנות לילדיה, והיא איננה מפסיקה לצעוק עליהם...

כשילדים עוברים השפלות בבית אין להם אחר כך שום ענין ללימוד, למוסר ולדרך ארץ. ולכן הדבר 'הראשון' והדבר 'האחרון' הנחוץ ביותר, שכל ילד מוכרח לקבל מהמחנך ומהמחנכת 'מילה טובה'.

לא להפלות בין הילדים

צריכים להיזהר מאוד שלא נטעה את עצמנו, רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א): כשיש למישהו 'חן' יש בשבילו מקום בלב, כמו שרואים, כשמישהו מבקש טובה מהאחר, אם יש לבן אדם 'חן' נכנסים דבריו ללב, ושומעים את בקשתו, אבל אם אין לבן אדם 'חן' לא ישמעו את

בביקורו של ראש הישיבה שליט"א בארץ ישראל, בשבת קודש פרשת שמות שנת תשפ"ג, התאספו כל המחנכים של מוסדות היכל הקודש בארץ ישראל ביום ראשון פרשת וארא, וראש הישיבה מסר בפניהם שיחת התחזקות נפלאה, דברים הנוגעים לכל מחנך ומחנכת, וגם להורים לילדים. (ראש הישיבה פתח בהקדמה ארוכה שתודפס בעזרת השם בהזדמנות אחרת, לפניכם החלק הראשון מההדרכה הנחוצה שמסר ראש הישיבה בשיחה זו).

להכניס בילד 'אמונה בעצמו'

אני תמיד אומר למחנכים ולמחנכות, הדבר הכי נחוץ הוא: להכניס בילד 'אמונה בעצמו', בכל מקום מדברים אל הילדים מהשם יתברך, אבל אם הם מושפלים ושבורים בנפשם, הם לא מקבלים כלום, הם חושבים לעצמם שכל הדיבורים שהם שומעים הם דרשות יפות מאוד לחבר פלוני או לחבר אלמוני, אבל 'ממני כבר לא יצא כלום'.

אף אחד לא יודע מה מתחולל בבתי ישראל פנימה, אם אנשים נראים בחוץ

יתברך על כל ילד דקה אחת, מוהרא"ש כותב לו, "יש לך עשרים תלמידים, תעשה התבודדות עשרים דקות!"

הדורות כבר ירדו מאז, ולא כל אחד יכול לעשות התבודדות על כל ילד דקה שלימה, אפשר להוריד את זה ל'עשרים שניות' או ל'עשר שניות' אבל לפחות משהו, תגיד מילה לרבוננו של עולם: "הקדוש ברוך הוא אני נכנס לכתה, תעזור לי שאוכל להכניס חיות בילדים ולשמח את הילדים."

לבוא בזמן

מאוד מאוד חיוני למחנכים ומחנכות להגיע בזמן, אי אפשר להגיע אחרי הילדים! זה באמת דבר קשה, אבל אני אומר לכם 'בזה טמונה ההצלחה!'

זה הבית שלי, זה המשרד שלי

כשהייתי מלמד במוסד אחר, היה גוי שממונה לנקות את הבנין בכל ערב, היה קורה שהגענו בבוקר והכיתות לא היו נקיות, הגוי לא הופיע - זה הרי גוי, פעם בשבוע הוא הרי משתכר, ויש לו גם את החגאות שלו. היו מחנכים שלא היה איכפת להם כלום, הם הלכו למנהל ואמרו: "אנחנו לא נכנסים לכתה, עד שיהיה מסודר יפה", אבל לי היה בכיתה מטאטא ויעה, הייתי בא כל יום כמה דקות לפני הזמן, וחשבתי: 'אני לא צריך את הטובות של הגוי, אני לא צריך את העזרה של אף אחד, זה הרי הבית שלי, המשרד שלי', והייתי מסדר לבד את הכיתה עוד לפני שהגיעו הילדים.

לא באתי לתלמוד תורה בשביל לחכות: 'מתי כבר אוכל ללכת הביתה'... באתי לכאן לתלמוד תורה עם ילדי ישראל, סידרתי וטאטאתי הכל יפה לפני שהגיעו הילדים.

להכין את החומר שרוצים ללמד

גם צריכים להכין כל יום את החומר שרוצים ללמד היום, מלמד לא יכול לתפוס את עצמו באמצע היום: 'אוי, יש לי עוד שלוש שעות, מה אני עושה עכשיו?'

אם לא מוכנים בהתחלת היום בצורה נכונה את מה שהולכים לעשות באותו יום, יוצא שמוציאים את עצמם באמצע היום כשאין מה לעשות, ומתחילים למשוך זמן, אסור למרוח סתם כך את הזמן עם ילדים, הם הרי נשמות קדושות. ועל כן צריכים לתכנן מראש סדר יום מדויק למשך כל

היום, על מה אני הולך לדבר, ומה אני הולך היום ללמד.

אודות 'סדר היום' איך לתכנן את היום, במשך כמה זמן יוכל ילד לשבת על המקום, על זה צריכים לשאול את המנהל, והמנהל צריך להתעניין במוסדות אחרים, כי כל קבוצת גיל היא שונה בזה, אצל הילדים הקטנטנים צריכים יותר הפסקות שיוכלו לקום ממקומותיהם וכן על זה הדרך.

לספר סיפורי צדיקים

מאוד נחוץ שהמחנך והמחנכת יכינו 'סיפורי צדיקים' כדי לספרם, רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוה"רן חלק א', סימן רמח): "דע שסיפורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאוד כי על ידי סיפורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאוד" לספר סיפורי צדיקים זה דבר גדול מאוד, כי כששומעים סיפור מצדיק, הלב מתלהב להשם יתברך ומקבלים חשק חזק להיות יהודי כשר וירא שמים, כשרואים למה הצדיק זכה על ידי שהתגבר על כל ניסיונותיו, וגם רוצים להיות צדיק.

רבינו ז"ל בעצמו סיפר איך הוא זכה להתחיל ולעבוד את השם יתברך, על ידי ששמע סיפורים מצדיקים. ישנם היום כל כך הרבה ספרים שמספרים סיפורי צדיקים, תקרא סיפורים של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, של הצדיק הקדוש הרבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו ואחיו הקדוש הרבי ר' זושא זכותו יגן עלינו, ושכל שאר הצדיקים, ואז תוכל לספר אותם בכיתה.

בסיפורים אלו כבר מכניסים את הכל, כבר משחילים בסיפורים על תפילה, התבודדות, יראת שמים וקדושה. לא צריכים לקבוע זמן מיוחד שאז מדברים מאמונה וקדושה, משחילים את זה אוטומטית בתוך הסיפורים של הצדיקים.

סיפור מצדיק בשולחן שבת

זה לא רק נאמר למחנכים או למחנכות, זה גם נאמר להורים לילדים, אבא צריך להכין לעצמו 'סיפור מצדיק', בכל יום חמישי או יום שישי אני כבר חושב איזה סיפור אספר השבוע בשולחן שבת, אני משנן לעצמי את הסיפור פעם ועוד פעם כדי שלא אשכח את זה, ובשעת הסעודה כשמשוחחים על דא ועל הא, באמצע אני משחיל סיפור מצדיק, פעם בדגים, פעם

במרק, ופעם בבשר, כל שבוע זה משתנה, אבל הסיפור לא עלה בראשי עכשיו, ולא שבדיוק נזכרתי בזה עכשיו, אלא במשך כל הסעודה עומד במוחי שאת הסיפור הזה אני צריך לספר.

מספיק לספר סיפור קטן, אבל מוכרחים לספר סיפורי צדיקים, זה מלהיב את הלב של הילדים.

כל היום הוא מקשה אחת של אמונה

אחד שאל אותי פעם: "כמה זמן מהיום צריך להקדיש כדי לדבר אל הילדים מאמונה? ומתי הוא הזמן המיוחד בשביל זה?" עניתי לו: "מתי הזמן לנשום?... אין זמן שמדברים מהשם יתברך, זמן שלא מדברים מהשם יתברך, חס ושלום, כל היום הוא מקשה אחת של אמונה ויראת שמים.

מוהרא"ש כותב ב'אשר בנחל' שיש לומדים שבשעה שהם לומדים גמרא הם יכולים פתאום לצרוח: "עכשיו לומדים, תשים את השם יתברך בצד!..." "תפסיק לדבר מהשם יתברך, תסביר לי את התוספות..." חס ושלום לדבר כך! הצדיק הקדוש רבי עקיבא אייגר זכותו יגן עלינו והצדיק הקדוש החתם סופר זכותו יגן עלינו, היו מתבטאים בשעה שהיו לומדים את הסוגיות הקשות של מסכת בבא קמא: "אביי אומר כך רצון 'השם יתברך' שיעשו כך, ורבא אומר שהוא מבין מפסוק ש'השם יתברך' רוצה שיעשו אחרת."

מה זה חומש? מה זה גמרא? מה זה רש"י? מה זה תוספות? הכל זה דבר אחד, לומדים תורה כדי שיתגלה לנו מה השם יתברך אומר, כל היום מסתובב סביב אמונה.

שכל הילדים יזכו בהגרלות

כשעושים הגרלות אני נותן היתר לא לעשות הגרלה אמיתית, המחנך או המחנכת צריכים לדאוג שכל ילד יצא בגורל, כדי שכל הילדים יקבלו תגמול, ולא רק הילדים שיש להם 'מזל' לזכות בגורל.

מגיל שנתיים עד החתונה שלי אף פעם לא זכיתי בגרלות, שמי אף פעם לא עלה בשום גורל, תמיד ידעתי ש'הגרלה' זה לא קשור אלי בכלל, אני לא הולך לזכות בגורל, כל אחד זוכה בדברים יקרים, מתנות וספרים, והשם שלי לא יוצא. אף פעם לא לקחתי את זה ללב, לא בכיתי, כי אמא שלי נתנה לי בבית כל כך הרבה חום

יום אחרי 'שמחת השבע ברכות' שערך ראש הישיבה שליט"א לבנו נרו יאיר, אמר ראש הישיבה בשיעור הדף היומי למחנכים:

מחנכים אינם הולכים לשמחות

אל תכעסו עלי שלא הזמנת אתכם אתמול לשבע ברכות, אני לא מזמין מחנכים לשמחות, למחנכים אסור ללכת לשמחות! לשמחות קרובות מאד צריכים ללכת, לדוגמה, של אחים, אחיות, גיסים וגיסות, אבל לשמחות של בני דודים ראשונים והלאה אסור ללכת.

אם זה דבר מדי קשה, אפשר לחפש מקצוע אחר... מחנך לילדים מוכרח להיות נינוח, צריכים לישון כמו שצריך, אם לא ישנים כמו שצריך עוברים על (ירמיהו מ"ז) "עֲשֵׂה מְלֶאכֶת ה' רְמִיָּה, (שלאן ערוך, יורה דעה, סימן רמה, סעיף יז).

אלו שעובדים ב'אמזון' וכדומה, לא קורה שום דבר אם הוא עובד כשהוא עייף, מקסימום הוא ירדם בין הארגזים... אבל למחנך צריך להיות את כל הסבלנות שבעולם לילדים, ואם לא ישנו מספיק, ועייפים, אפשר להיות פשוט רוצח לילדים, אתה תעשה טובה גדולה בזה שלא תרביץ לילד, אבל אתה תתפוס אותו בצווארון ותסחוב אותו...

על כל פנים כאן ב'מוסדות היכל הקודש' אי אפשר להיות מחנך אם לא ישנים כראוי, אחרי ערבית הולכים הביתה משוחחים קצת עם האשה והולכים לישון, אין שמחות, אין מסיבות, אין כלום, להיות מחנך זו אחריות עצומה.

קונטרס 'אל תחתוך אותי'

אני דורש מכל המחנכים, שיעברו על הקונטרס 'אל תחתוך אותי', לפחות

פעם בשבוע, אפילו שכבר מכירים אותו, צריכים להתחדש עם זה עוד פעם ועוד פעם, אלו דברי מוהר"א ש זכותו יגן עלינו עם עצות מאוד חיוניות בחינוך.

הראש ישיבה לימד את דברי הגמרא (סנהדרין צב ע"א): "אמר רבי אלעזר, כל פרנס שמנהיג את הציבור בנחת, זוכה ומנהיגם לעולם הבא". ואחר כך אמר הראש ישיבה:

סבלנות עם הילדים

זו התחזקות למחנכים, מחנכות, ולכל אלו שלומדים תורה עם בני ישראל, שהם ידעו שאם מתנהגים עם הילדים 'בנחת' עם סבלנות, זוכים לברכה הגדולה של 'זוכה ומנהיגם לעולם הבא'.

אני עובד עם יהלומים

בעיני העולם 'מלמד' הוא דבר נחות ערך, ולא רק בעיני העולם אלא גם בעיני המלמדים עצמם, הם מסתכלים על עצמם כבטלנים, הם יושבים ב'חדר המלמדים' עם ה'חלאת' (חליפה קלה) (אגב, ה'חלאת' הוא דבר טוב, כי אם ישבו כל היום עם החליפה הרגילה, יצטרכו כל הזמן לקנות חליפות חדשות...), ועם הכובע המצהיב...

המלמד צריך לחשוב לעצמו: "אני עובד עם יהלומים, אני עובד עם זהב, אני עובד עם נשמות קדושות", מה יש לו לאדם שעובד עם רכבים ודירות, מה נשאר מכל העבודה? המלמד מזכה את ילדי ישראל עם 'תורה ותפילה', הוא מחדיר בילדים 'שמחת המצוות', אלו הדברים שנשארים לתמיד!

ואהבה, עד שלא הרגשתי שלוקחים ממני משהו, אבל אני לא יודע מה חשבו המלמדים שלי.

אצלנו נהוג שבמוצאי שבתות החורף אחרי זמן צאת שבת עושים 'אבות ובנים' ההורים לומדים עם הילדים שלהם, המחנך מחלק כרטיסים שיש עליהם מספרים, ואחרי הלימוד הוא מכריז אלו מספרים זכו, אמרתי למחנך, אתה לא יכול לעשות גורלות כאלו

>>> המשך מעמוד אחרון

מתמוטטים ואתם לא מסגלים להמשיך יותר וכו' וכו', אבל אם תתחילו לדבר אל השם יתברך בשפה שלכם, אתם תודו לו ותאמרו: "אבא יקר, אני מודה לך מכל הלב! תודה על חיי המתוקים, תודה על חיי הנפלאים, תודה על ילדי המתוקים, תודה על בעלי, תודה על הכל", אתם תודו לו בפרטי פרטיות על כל מה שהוא נותן לכם, אז תרגישו שאתם מקבלים כוחות חדשים.

תנסו את הדרך של רבנו; רבנו נתן לנו דרך חשיבה שהאדם יסתכל על הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה אתו. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצה) דוד המלך תמיד חפש נקודות טובות להודות עליהן להשם יתברך, אפילו כשהקדוש ברוך הוא הביא עליו רע - הוא תמיד חפש בתוך הרע משהו טוב. כפי שרואים שדוד המלך אומר להשם יתברך (תהלים ד, ב): "בְּצָר - רבוננו של עולם אני מודה לך על הצרות, שאפילו בתוך הצרה 'הִרְחַבְתָּ לִי', כך תעשו, תתחילו להודות להשם יתברך על כל החסדים שהוא עושה אתכם, וכמה שיותר תודו לו על כל הדברים הטובים שהוא עושה אתכם - יהיה לכם קל יותר על הלב ויהיה לכם טוב יותר.

יעזור השם יתברך שיהיה לכם כח להמשיך לגדל את הילדים שלכם בנקל ובנחת ותראו מהם הרבה נחת יהודית.

...

(עצתו אמונה חלק ו' סימן תרל"ו)

שבוע הבא

במדור המכתבים

- ♦ מה עושים כשהילדים לא מצייתים?
- ♦ איך אפשר להרגיע את המצב כבוקר כשמכינים את הילדים לצאת להסעות?

מדור חינוך

בקול ברסלב

לשמיעת כל שיעורי החינוך (באידיש) מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישו 1-2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

איך לדבר אל הילדים על הפגוע הנורא?
שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הקדוש ברוך הוא נתן לי את הזכות לנהל תלמוד תורה, ואני רוצה להתייעץ לגבי הפגוע הנורא שהיה בשבוע שעבר בירושלים, בו שלושה קרבנות לצערנו נקטפו מאתנו, ה' ינקם דמם. הילדים מוזעזעים מאד מהאירוע הנורא, מאד קשה להם לעכל את זה, אולי ראש הישיבה יכול לייעץ לי איך וכמה לדבר על זה.

יעזור השם יתברך שכבר לא נשמע בשורות רעות, ושכבר נזכה לגאלה השלמה במהרה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, ל"ז שובבי"ם, כ"ג שבט, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה מנהל בתלמוד תורה. להיות מנהל בתלמוד תורה זה חשוב מאד, המנהל נוטל שכר כנגד כולם כי הוא מחזק את המלמדים והילדים, הוא דואג שהכל יתנהל כמו שצריך; כל מה שהמלמדים לומדים עם ילדי ישראל, תורה ויראת שמים.

תדבר אל הילדים הרבה על אמונה ועל גן עדן, כך הם לא יפחדו. אם הילדים שואלים ומתעניינים אחרי אסון: 'מה קרה?' הם שואלים כל מיני קושיות: 'איפה הילד שנפטר?' 'מה קורה איתו עכשו?' בכל הקושיות מהסוג הזה שילדים שואלים - אל תסתיר מהם, אלא תגיד: 'ליהודי יש שני עולמות, העולם הזה והעולם הבא, וכשיוצאים מהעולם - הולכים לגן עדן, וכמה טוב ויפה ליהודים ששמרו את התורה - למעלה בשמים, הנשמה נכנסת לגן עדן ויש לה שם את כל הדברים הטובים'; תדבר בעוצמה, כך הם יהיו רגועים.

רק אמונה מרגיעה, כל שאר השיטות שבאות מאמות העולם - הכל דמיונות וזה לא מרגיע. מסכנים אלו שהולכים לאנשים

שקוראים לעצמם מטפלים, או שלוקחים את הילדים לטיפולים וכדומה, משתגעים שם יותר. הבשר ודם אומר: "עכשו תנשום ועכשו תנשוף", "עכשו תנסה לחשוב על הפחד", "עכשו תחשוב שהפחד משתלט עליך לגמרי", "עכשו תצעק" וכדומה; הדברים האלו הם בשביל אמות העולם, ליהודים יש רק אמונה, ליהודים יש עוד עולם, אז אין מה לפחד.

כך רבינו היה עושה כשבאו אליו אנשים שהיו מאד חולים, רבינו היה אומר להם שלא ידאגו מהמות (חיי מוהר"ן, סימן תמה): "מה לְכֶם לְדַאֵג מִן הַמִּיתָה, הֲלֹא שָׁם הוּא עוֹלָם נְאֻמָּה בְיֹתֵר מִכָּאן".

חזק ואמץ בעבודתך הקדושה, תחזק את המלמדים. עקר העבודה של המנהל צריכה להיות לתת כל יום מילה טובה לכל מלמד ומלמד, לא רק כשיש ביקורת אז קוראים למלמד, אלא בכל יום לתת מלה טובה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ספרי נשא, פסקא א): "אֵין מְחַזְקִין אֶלָּא לְמַחְזְקִין"; צריכים לחזק את אלו שנותנים חיזוק; המלמדים עובדים מאד קשה, צריכים לחזק אותם.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה קונטרס 290 פרשת תרומה תשפ"ג)

אני רוצה לחנך את הילדים שלי, אבל אני מתמוטטת

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני אמא חסידית, ואני מאד מוחיה את נפשי עם השעורים והחיזוקים היומיים, הם ממש שנו את כל חיי לטובה.

אני מאד רוצה להכניס בילדים שלי אהבה ליהדות, צניעות ואמונה. הלואי והייתי יכולה לשלח אותם למוסדות של ברסלב, אבל בנתיים זה בלתי אפשרי, ואני לפחות משתדלת למסר

להם כמה שאני מסגלת, ממה שאני שומעת ולומדת מהשעורים.

הבעיה היא שהרבה פעמים אני ממש מתמוטטת, אני מרגישה מאד יבשה וחלשה והרבה פעמים אני כל כך מותשת שאין לי כח אפילו לבקש מהשם יתברך. כשאני כן מסגלת לבקש משהו, אני מבקשת רק על כח וסבלנות. אולי יש לראש הישיבה איזה ספר או קונטרס שאני יכולה לקרא וזה יעזור לי?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בחוקותי, כ"ג אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אשריכם שאתם מכניסים בילדים שלכם אהבה ליהדות. את עקר החנוך הילדים מקבלים מההורים; אם ההורים מחנכים את הילדים בחמימות ואהבה הילדים יגדלו יהודים כשרים.

אתם לא צריכים להכריח את עצמכם להכניס את הילדים לברסלב; תהיו אתם 'המוסד של ברסלב' שלהם, תנו להם את מה שהתלמוד תורה ובית הספר של ברסלב נותנים לילדים, תדברו אליהם על היפי והמתקנות של להיות יהודי.

הורים צריכים להכניס בילדים שהם ידעו את היפי של להתלבש עדין ולמסר להם את זה באופן מתוק, לא באופן שהילדים יחשבו שצניעות היא קנס או ענש, ואחר כך הם יחפשו איך הם יכולים לברוח מדרך התורה ולהתלבש בחסר עדינות חס ושלום.

אתם מבקשים עצה שיהיה לכם כח להמשיך בעבודות הבית; העצה היא שתתחילו להודות להשם יתברך על הנסים והחסדים שהוא עושה אתכם. כמה שיותר אדם מודה להשם יתברך - הוא מקבל יותר כוחות להמשיך בחיים, כמה שיותר מודים להשם יתברך על החסדים שהוא עושה - מקבלים כוחות שמימיים ויכולים להחזיק מעמד הרבה יותר. תנסו את זה ותראו נסים ונפלאות, אפילו שתרגישו שאתם

המשך בעמוד ג' <<<

לעזרה בעריכת הגליון - תרנום השיעורים וכתבתם נא לפנות ל: jhbult234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; ועוד

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / אנגליה 03303502361 / קנדה 4383008080

בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370